

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prinaja vsako nedeljo.

Cena Novin na celo leto je: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko 100 D. Cena Marijinoga Lista na celo leto je: doma 10 D., v Ameriko 50 Din. Novine prihajajo vsaki teden, M. List vsaki mesec. Naročniki M. Lista i Amerikanci dobijo kalendar brezplačno, naročniki Novin pa za polovično ceno. Rokopisi se ne dajo nazaj. Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali upravništvo Novin v Črensovece, Prekm.

„Vredništvo i upravništvo Novin je v Črensovcih, Prekmurje“.

Vrednik: Kletki Jožef, vp. plebanos v Črensovcih.

Oglasi, (inzerati) se tudi sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar, za večkrat popust. Cena malih oglasov je do dvajset reči 5 Din, više od vsake reči pol dinara. Med tekstom je cena oglasov cm² dva dinara v „Poslanom“ tri dinare. Ki naroči 1/4, 1/2 ali celo stran, dobi 25% popusta za edno objavo, za večkratno več. Takso za vse oglase plača upravništvo „NOVIN“.

Vdarec za prekm. kmete.

Den za dnevom so trobili demokrati listi — med njimi tudi „pokojne“ Murske Novine — pred volitvami v svet, da so edini prijatelji ljudstva Žerjavovi demokrati i so točili skuze zavolo zasleplenosti kmečkoga naroda, ki toga ne spozna i ide za dr. Korošcom. Po volitvaj so pokazali svojo farbo. Ravno tisti listi, šteri so bili prle prijatelji sirmaskoga ljudstva i so njemi obečavali nebesa na zemli, če da za demokratske kandidate svoje glase, so po volitvaj začnoli pisati, da kmet ne dobi nikaj — ka pravim, dobi; najpre še vekše breme na svoje rame —, da bodo morali uradniki še dale čakati na povišanje plač, ar neso volili demokratske stranke i so zato protidržavni. Po volitvaj pa se je tudi drugo pokazalo.

Na svetlo je prišlo, kak zamazane kupčije so delali demokrati med volilnim bojom. Edna takših zamazanih kupcij je odanje vercva lendavskoga hercega Esterhazyja. Drugi listi dosta pišejo kakšo škodo so napravili demokrati s tem našoj državi. Mi pa se za to ne bomo brigali, ar so gospodje samostojni demokrati „državotvorni“, ar „delajo za narod“, mi pa smo — po njuvoj sodbi — protidržavni, smo klerikalni zmaji, klerikalni pozoji, krvoločni klerikalni tigriši, ki samo rovarimo i razderamo i vničujemo narodno idejo, za to nemamo pravice, da bi sodili njuva djanja, ki so tak v „hasek“ države, kak so „državotvorni“ tisti, ki jih zvršavlejo. Toga pa nam nemrejo zabraniti, da malo od bliže pogledamo, ka pomeni za nas ta odaja — kakšo škodo bomo zavolo nje trpeli, kakši vdarec je to za naše male kmete.

Taki po prevrati smo občutili v gospodarskom življenji krizo. Od vseh strani se je čulo, da ne zemle, ne drv i ne sena i s strahom smo mislili, ka bo, če bo šlo to tak naprej. To pomenkanje vsega je povzročila okolščina, da je ostalo dosta zemle, travnikov i logov, štere smo prle mi hasnivali, pod Vogrskov. Ka pa je prišlo pod Jugoslavijo, je bilo premalo i zato ne mogeo vsakši dobiti, kelko bi šteo i kelko bi njemi trbelo. A dozdej smo še že nekak izhajali. Istina je, da se je godilo zadnja leta dosta krivic pri razdeljevanji, da vnogokrat tisti, ki so s skuzami v očaj rosili falaček zemle, neso dobili niti grūjece, drugi pa, ki je niti nūcali neso, so slabili kelko so šteli. Krivica se je godila posebno našim Vogrom, ki so zaman prosili nazaj zemlo, štero so prle dobili. Domali pa se je vse nekak vredilo i razmere so se malo zboljšale. Pitanje pa je, je bo z nami zdaj?

Do zdaj je bila zemla kelkotelko naša, je bila pod državnim sekvestrom i upravni je delala tak, da smo jo dobili, predče am mi. I to tudi po pravici. Ar je zemla, šteroj stanujemo že prek 1000 let ra je bila pred davnimi časi lastnina ožeših prednikov, šterim so jo le sledkar

istrigali mogočni grofje, naša i v prvoy vrsti mi mamo pravico z njov ravnati. Agrarna reforma nam je dala zemlo, če tudi ne telko i tak, kelko i kak bi mi želeli i potrebūvali.

✦ Zdej pa bo inači. Celo velko posestvo, ki obsega 8000 plūgov loga i 6000 plūgov njiv, je kupila velka lesna industrijska družba Janekovič v Zagrebi. Zemla je teda za nas zgūblena, ar je prišla v tihinske roke. Mi pa smo postavljeni pred jako velko i važno pitanje, ka bo z nami, ka bo posebno z našimi Vogri? Gde bomo sekali drva i gde kosili? Stojimo pred krizov, ki naše stanje še bole poslabša, kak tista po prevrati — ki lahko vniči naše gospodarstvo, štero stoji že itak na jako slabih nogaj.

Dozdej smo hasnivali Esterhazyjovo zemlo mi Prekmurci. Samo mi smo jo prosili i mi smo jo tudi dobili. Kak pa bo zdaj? — Prišla je v hrvacke roke. Ali ne verjetno, da nam jo novi gospodari iztrgajo iz rok, da nas stirajo z nje i jo dajo drugim v hasnivanje? Na Hrvackom je tudi dosta sirmakov. Ka če dobijo zemlo tisti? Ali pa jo dobijo v roke kakši agentje, ki bodo zahtevali od nas tak velko arendo, da je ne bomo mogli plačati. I če je mi ne plačamo, pridejo drugi, tihinci, ki nas izpodrinejo, ki iztrgajo krūh iz vūst, ki nam onemogočijo pravo življenje na zemli, do štere bi samo mi meli pravico. Potom nam ne preostane drugoga, da postanemo hlapci tam, gde smo bili prle gospodari, da delamo za druge, za sebe pa pridelamo samo telko, da si ohranimo telko moči, kelko je nūcamo za to, da punimo žepe svojim gospodarom, ali pa se odselimo inam, če na rojstnoj grūdi ne bi bili radi hlapci. Včinimo ali eno ali drugo, ar inači živeti ne bomo mogli, zvūn nešternih, ki majo svoje zemle telko, da za svoje potrebe zadosta pridelajo. Takših pa je ravno v tom kraji, gde je Esterhazyjovo posestvo, malo.

Škode pa ne bomo meli samo v gospodarskom pogledi. Ka če bi spravili Radiča i družbo Janekovič v zvezo?! Kak je Radič Hrvat, tak je tudi družba hrvacka. I ka se lahko zgodi z nami? — Radič se je že dozdej dosta trūdo, da bi nas pridobilo za sebe — da bi nas odtrgao od Slovenije i prikapčo Hrvackoj. Ve je tudi pred zadnjimi volitvami glaslo, da pomenijo plebiscit — ali se odločimo za Slovenijo ali za Hrvacko. Kelko bole bodo mogli delati Hrvatje za svoje nakanenje zdaj, gda pride tak velki falat zemle v hrvacke roke! Posebno te, če te zemle ne dajo nam v hasnivanje, nego naselijo na njoj svoje lūdi, ki naj bi širili med nami hrvacki dūh i agiterali za priklūčenje Prekmurja k Hrvackoj.

Ka nas pa more še hūšega zadeti, kak če zgūbimo svojo gospodarsko samostojnost i svojo narodnost? I za to se mamozahvaliti samostojnim demokratom, ki so tak velki prijatelji ljudstva.

Dva zakona.

Kak je pri nast pi Davidovičova vlada vzela v načrt več zakonov, tak tudi P.P.Ž. vlada z izdelanjem zakonov še pokazati svoje delo. Za zdaj nas zanimata posebno dva. Ednoga je izdelala zato, ar je stari zakon že januara potekeo, drugoga pa še spraviti pod streho za vōlo toga, da bi z njim opoziciji — vsem državljanom, ki vūpajo proti njenim krivicam gučati — vzela zadnjo slobodo. Eden je stanovanjski zakon, drugi pa tiskovni.

Stanovanjski zakon se nas Prekmurcov ne tiče, ar smo povečini tak srečni — ali nesrečni — da s svojimi malimi hiščami, všterih komaj sami mamoprostor s svojimi družinami, ne spadamo pod državno zaščito (varstvo). Zato tudi ne bomo o njem gučali, ar o njem soditi ali je dober ali ne, ali odgovarja dnešnjim razmeram, ali pa mogoče spada v stari vek, je delo tistih, ki so poučeni o stanovanjskih razmeraj.

Ogledati si pa moramo tiskovni zakon. To tem bole, ar je jako zanimiv i mislim da v Evropi edini svoje vrste. Kaže jako velki napredek nazadovanja. Zakon pa ne samo zanimiv, nego tudi vničevalen i to je ravno vzrok, da si ga malo ogledamo.

Novi tiskovni zakon je ravno takši, kak če mati pravi sineki, da kamašteč lahko ide, a gda te istinsko še iti od doma, njemi pravi, da nikam ne sme. Taki v začetki najpre zakon pravi, da je tisk sloboden i da sloboda tiska pomeni neovirano izpovedanje misli v časopisaj. Po tem uvodi pa da konca navaja, ka vse se ne sme izpovedati. I pri tom navajanji se kaže, ka je nagnolo vladu, da je zdelala te zakon. Najpre to, da bi opozicijonalnim listom zabranila glasiti ljudstvi istino, da bi onemogočila to, da bi obsojali njeno krivično, nezakonito postopanje. Zakon najpre pravi, da se ne sme pisati proti vladi, ne proti oficerom, uradnikom, proti strankam i njenim voditelom. da se ne smejo v časopisaj na odgovor pozavati ministri, četudi so hūdodelci, z ednov rečjov istina se ne sme povedati, ar to je protidržavno i vzbūja v narodi nezadovolstvo i nezavūpanje do državne uprave.

Ka pa se zgodi tistomi, šteri bi proti vsem tem prepovedam bio tak drzen, da bi včasivdaro po tistih, ki to zasitūžijo? Ne drugo, kaštigan bo. List, šteri prinese, njegovo obsodbo, zaplenijo ali vstavijo, urednika pa štrofajo i to ali z vozov od 3 mesecov do 5 let, ali s šumov od 20 jezer do 100 jezer dinarov. A štrofani ne bo samo urednik — kak je bilo v navadi do zdaj — nego tudi izdajateo, tiskarnar i raznašalec bodo morali odgovarjati pred zakonom. Zdej pa pravimo, da gospodje P.P.Ž. režima neso napredni! Samo to še falu, da bi bio štrofani tudi tisti, ki si v takši časopis zasitūče salo ali slanino, ali pa ga pontica za kakši drugi poseo. Če bodo razmišlali, tudi na to pridejo, te pa bomo s svojim tiskovnim zakonom gotovo prvi na sveti.

Če se te zakon sprejme i stopi v velavo, ne bo mogoče soditi i izpovedati, kakšteč nas bodo tlačili i zaterali. Mučati i trpeti bomo morali. Drugo nam ne preostane, da bomo v časopisaj objavljali oglase, kakše smešne zgodbice, kak da bi pisali za deco. Če pa bomo šteli pisati o vladi, jo bomo smeli samo hvaliti — obsojati njenih krivic, če tudi bodo kričale v nebo po maščūvanji, ne bo dopūščeno. No, bomo pa hvalili g. Pašiča, Pribičevića, Žerjava i druge, pri tom pa mislili ravno nasprotno. Za njih bo tudi hvala obsojanje, ar jih dobro poznamo.

Podpirajte Novine!

Fr. K. Prekmurci — katoličanci i evangeličanci v tabori S.L.S.

Prekmurški list, ki je v vsakšoj številki pisao, da je prijateo ljudstva, da šče prekmurški narod podignoti i njemi pomoči, da dosegne svoje pravice, štere nam idejo i se bo bojüvao za to, da postanemo pravi gospodari zemle, na šteroj prebivamo, je g. Šiftari pred ne ravno dugim časom jako zamero, ar je kandiderao na listi S.L.S. i pravi, da se je odao dr. Korošcovoj stranki. To njemi računa za jako velki greh.

A poglejmo te korak g. Šiftara malo od bliže. Ali je v istini napravö falingo, da med evangeličanci neje ustanovo nove stranke, štere voditeo i če bi bio od nje izvoljen za poslanca — ka pa bi se žmetno zgodilo, ar najhitrej nebi dobo zadosta glasov — tüdi njeni zastopnik v parlamentu bio on, nego se je združo s S.L.S.?

Prekmurje je v našoj državi, a tüdi v Sloveniji nekša enota za sebe. Naša jezeroletna zgodovina, razmere, ki so vladale v našoj krajinu pred združenjom z Jugoslavijov, v letaj, gda smo bili vogrski državlani, so vstvarile v Prekmurju položaj, ki je različen od razmer drugih pokrajin v našoj državi. Niti hrvačke razmere — čeravno je bilo Hrvacko tüdi pod vogrskov oblastjov — neso našim podobne, ar Hrvacka je mela svojo avtonomijo i je tak svoja domača pitanja rešavala v Zagrebi, mi pa smo bili prikapčeni Vogrskoj popunoma — naše oblasti so bile v Szombathelyi i v Zalaegerszegi.

Kak pa je različen naš položaj od razmer drugih pokrajin Jugoslavije, ravnotak mamö tüdi vnogo potreb, šterih indri ne čütišo: potrebe v gospodarstvu, v kulturi, šolstvu, v prometi itd. So zadeve, za štere znamo samo mi i se zavolo toga lahko računajo za naše domače zadeve. Takših zadev je vnogo, a naj zadošča, da omenim samo nešterne.

Važno je pitanje občinskih volitev. Majo jih po vsaj državi, samo mi smo tak nesrečni, da svojih županov i občinskih odbornikov nemremo sami odebirati, nego moramo biti zadovolni z gerenti, štere nam imenujejo gospodje, ki naših občinskih razmer ne poznajo. I tak se večkrat zgodi, da dobi občinske posle v roke človek, ki se briga samo za svoj žep i namesto, da bi delad za občino, agitéra za stranko, v šteroj je tisti gospod, ki ga je imenuvao i postavio na vodilno mesto v občini.

Za gospodarski razvoj Prekmurja je potrebno, da se odpre meja pri Hodoši i Rediči i se začne prekmejni promet z Vogrskov. Posebno je važna železniška linija M. Sobota—Hodoš i to zavolo toga, ar smo zdaj z linijov M. Sobota—Ljutomer—Ormož zvezani s Slovenijov i po njoj z drugimi deli države. Če bi se zdaj odprla meja pri Hodoši i bi ta železniška linija mela zvezo potom Körmanda s Szombathelyom i še dale gor, bi se Prekmurju odprla pot i bi svoje pridelke — šterih nega ravno dosta, a zadosta za to, da bi se naš gospodarski položaj zboljšao, če bi jih lahko spravili vkraj i odali — lehkö spravilo v kraje, gde bi meli svojo vrednost.

Rešiti trbe tüdi pitanje naših malih klavnic i tistih obrtnikov, ki so prle lahko izvršavali svoj poseo brez kakših posebnik izpitov.

Ravno tak je tüdi s prekmurškimi veleposestvi. Agrarna reforma, ki jih je mela dozdat v rokaj, je delala na škodo sirmakov. To se ne bo smelo dogajati.

Što naj rešava ta i druga podobna pitanja, od šterih pravilne rešitve visi ves naš razvoj? — Te zadeve so domače, zato jih bomo morali rešiti sami. A ne samo katoličanci i ne samo evangeličanci, ar so to zadeve celoga Prekmurja. Zato jih bomo morali rešavati vsi Prekmurci brez pogleda vere i narodnosti.

Naše delo pa bi bilo brezuspešno, če bi delali vsakši za sebe. S tem bi se naša moč zmenšala i nebi odgovarjala velkim nalogam, šterih smo se že poprijeli i štere nas še čakajo. Zato je velkoga pomena, da se je med evangeličanci najšeo človek, ki je sprevidö, da sami za sebe — ar jih je samo okoli 25 jezer, vseh Prekmurcov pa prek 90 jezer — ne dosegnejo cila i se je zato približao stranki, štero toti loči vera, a v političnom — gospodarskom i kulturnom — pogledi zasleduje pot, štera edina vodi do prave rešitve družabnih razmer kak katoličancov tak evangeličancov. Potom njega sta se obe verski skupini zblížali v političnom pogledi. Škoda je samo to, da g. Šiftar nima za seov večine svojih verskih bratov. Pridobiti pa jih bo morao. I je vüpanje, da se to tüdi zgodi. Zdaj smo komaj v začetki politične šole, še nekaj nezreli, zato neje čüдно, da večina evangeličancov neje spoznala, kak velkoga pomena je to, da nastopajo prekmurški katoličanci i evangeličanci v zadevaj, štere se ne tičejo veroizpovedanja, vküpno. A gda bodo videli, da Radič za nje neje to, za ka so si ga predstavljali i da jih je s svöjimi oblišanji samo slepio s tem namenom, da bi njemi sledili kak verni služabniki, bodo šli za svojim voditelom, šteri jim je dosta bližji, kak Radič, šteroga mogoče niti videli neso.

Prekmurje Prekmurcom! je naša zahteva. A da se ta zahteva izpuni, je potrebno, da jo podperamo vsi Prekmurci — katoličanci i evangeličanci, i to združeno, ne pa vsakši zasebe. S tem je papodani eden vzrok, zakaj moramo iti skupno.

Sküpna pöt pa tüdi ne tak žmetna, ar v kelko nas ločijo verska pitanja, v telkö — ali še bole — nas družijo razmere, pod šterimi smo živeli prle i živemo še zdaj. Versko pitanje itak püstimo na strani, ar zdaj ide predvsem za našo politično i gospodarsko pitanje — v šterom sčemo meti nekšo malo samostojnost, ki je za pravi razvoj neobhodno potrebna. Za rešavanje menših zadev, štere se tičejo ali samo katoličancov ali samo evangeličancov, bo tüdi te zadosta časa i takša pitanja bo lahko rešavala vsakša skupina sama brez vmešavanja druge.

Brez nezakonitosti neide.

Te dni se odigrava v Belgradi zadnja — odločilna — bitka volilnogö boja. Kakši je bio začetek, nadalni potek, takši mora biti tüdi konec. Vlada se je pripravljala na volitve z nasiljom, izpelala jih je na protizakonit način i od toga postopanja tüdi zdaj ne henja. Ustava, zakoni, poslovnik se lahko tlačijo, samo da Pašič i Pribičević dosegneta svoj namen.

— Celi svet se je obrno! — je mrmrala v sebi Goherca. Že tüdi takši šmrklavec zna, ka je svedok. Nezaslišano! Še svedoka mora poklicati, da kak ne bi prelomila reči. No le čakajta!

Zbila jiva toti neje, ar na to je reč dala, a toga neje obečala, da jiva inači ne bo kaštigala. Zaman, nesküšenivi deteti si nesta vsega izgovorili. Na večerjo nesta mislila. Da njima to s pravov slastjov i prijaznim preračunanjom odtegne. Kak je tüdi včinola. Lačniva sta morala iti spat. I brüleči želodec je dnes zaman zazavao Mari; dokeč gospod ne pride domo, mora Mari v kühnji stražiti. Goherca je s pozojskimi očmi pazila na njo, da bi bila pri roki, če pride gospod, ar bo njemi trbelo mogoče večerjo kühati, ali — se zna zgoditi — koprov tej, če si v varaši srečno pokvari želodec.

Deteti sta na ležišči poslušala, gda pride stric. Tüdi on bo meč kaj požirati.

Včasi jiva je z glasnim, krčevitim brüljenjom öpominao želodec, da bi bilo dobro kak prle zaspati, ar s spanjom se leži odtira glad.

A če tüdi sta trpela zavolo glada, krvna dečja narava je neprestano predrla skoz mučne občütke, kak mavrično sunce skoz deževne oblake.

Morala sta se smejati. Se zna skrivoma, v vankiše düšeč glas, da jiva tetica ne bi čüla. A smejati sta se moraja, gda sta pred sebe privabila popoldenski prizor, ka je pihala i se potakala za njima gospodinja, kak je obstala nezmožno pred plotom, prek šteroga neje mogla, tüdi ne je vüpala pleziti. Kak je topotala v nezmožnih čemeraj.

Z volitvami se je narodi dala prilika, da si izbere svoje zastopnike. Narod se je odločo — ne popunoma svobodno, ar je stao pod pritiskom. Izvolo je može, ki naj bodo njegovi zastopniki, ki naj v Belgradi izražajo njegove žele i napnejö vse moči, da se njegove zahteve spunjö. Zastopniki so izvoljeni; poslanci že v Belgradi, a s tem še ne konec vsega. Ljudsko volo trbe presoditi, dognati, ali je izvolilo ljudi, ki smejo priti v parlament. Odločiti se mora šteri ljudski zastopnik sme skoz vrata, šteromi pa se naj pred nosom zaprejo. V ta namen se je sestao verifikacijski odbor, ki izvolitev poslancov potrdi ali pa razveljavi.

Te odbor sestoji iz 21 poslancov. Vladnivi stranki mata 11 — većino teda — opozicionalne stranke pa 10. Od Jugoslovanskoga kluba je član odbora poslanec dr. Hohnjec.

Delo v verifikacijskem odboru kaže, da P.P. stranki nemata niti najmenše vole, da bi odnehali od svojega protizakonitoga postopanja. Ar mate eden glas večine, opozicija nemre proti njima nikaj dosegnoti. Zaman so vsi njeni protesti, zaman vse pritožbe, ki so prišle iz raznih krajev proti nasilnosti i nepoštenosti radikalov i samostojnih demokratov pri volitvaj, ar vladina većina vsakšo pritožbo — če tüdi o nešterih pripozna, da so upravičene — zavrne i glasuje proti predlogom — da bi se izvolitev nepostavno izvoljenih poslancov razveljavila — opozicije. I tak je mogoče, da bodo potrjeni tüdi tisti radikalni i samostojno-demokratski poslanci, šterim je očivestno posvedočeno, da so izvoljeni po nepoštenosti, terori i pod pritiskom na ljudstvo. Z druge strani pa se zna zgoditi, da bo razveljavljena izvolitev većih poslancov opozicionalnoga bloka — posebno 60 Radičovih poslancov. Pašiči ide najmre za to, da dobi v parlamentu takšo većino, s pomočjov štere bo lahko naprej vodo svojo dozdašnju politiko. I da to dosegne, ponüca vse pripomočke, ki so dopuščeni i zabranjeni. Dela celo proti ustavi i sküpšćinskimi poslovniku.

NEDELA.

IV. v postu. Evang. sv. Janöša. VI. (1—15). „Bio je pa blüzi vüzem, svetešnji den židovski“. Jan. VI. 4.

Veliki svetek je bio židovski vüzem; spomin na odrešenje Izraela iz Egiptovskoga vjetništva. Ali mnogo vekši je kršćanski vüzem, spomin na odrešenje celoga človeškoga röda iz röbstva šatanovoga. Vüzem to je eden najveških svetkov sv. Materecerkve, ar te svetek je pečat vsega Kristušovoga — včjenja i dela. Kristušovo vstajenje od mrtvih je pečat, je potrdilo, da je Kristuš pravi Zveličiteo, pravi Odrešenik, istinski Bog.

Približava se že te velki svetek. Sv. Maticecerkev nas pripravla za te velki den. Šest tednov pred vüzmom nam oznanuje pokoro. Z rečmi sv. Ivana Krstnika nasopomina: „Pripravite pot Gospodnovo“. (Luk. 3. 4.) Opomina nas k pokori: „Včinite vreden sad poköre“. (Luk. 3. 8.) Zato pravi štrta cerkvena zapoved: „Grehe tvoje vsako leto, poleg pravde sv. Materecerkve, tvo-

Novi svet.

Spisao: I. Sziklai.

Iz vogršćine prestavo Fr. Kolenc.

Fükala je, lecala, kak tirana goska. Strašno je pihala; a preganjanja neje püstila.

Pred njimi je plot.

Deteti se na njega zavesita i z ednim zamahom sta prek njega, v ogradi.

Dveri v ograd pa so zaprete. Po zimi so vsigdar tak delali, da v dugih nočaj ne bi mogoč zabloditi kakši tovaj v dvor. Takši, ki pozna psa in ga lahko pomiri, prle kak bi zdramo hišo z lajanjom.

Prle bi po klüč trbelo iti. Do tečas pa bogzna gde že bota teva nebrzdatniva poglavca.

Zakaj so si tüdi nalagali na šinjek takšo skrb! Ki so dozdat lepo mirno živeli. — Je zdehnola bridko.

No da bi tak mirno živeli Goherovi tüdi dozdat, bi ovrgla cela ves. Ona pa je tak mislila i tak pravila vsakšemi.

Ka pa naj dela zdaj?

Prek plota nemre pleziti s svojim žmetnim, okroglim telom, to eno je gotovö.

Če pa ne spravi notri teva šmrklavca, se prehladita i še njo bodo dužili vsi: plebanoš, ki edini jiva brani, notar, šteri je čemerem na njiva, doktor, ki nemre trpeti ne ednoga, ne drugoga. ... Vesi se ne sme dati v vüsta. Še od skrbnštva bi jo spravili, zdaj, rano v začetki.

Začnola se je z decov pogajati prek plota. Naj samö prideta ne bo jiva bantüvala.

Deteti nesta vervali, dokeč Mari ne čüje.

I nekša nerazložliva zadovolnost jiva je napunila, da sta proti krivičnomi bantüvanju itak njeva zmagala. Niti bitiva nesta bila za to. Bog ne je dopüsto, ki je na njünoj strani stao proti krivičnomu.

Kola so ropotala pred vrati.

Gospod je prišeo.

Med kühinskimi dverami ga je z velkov larmov sprejela Goherca; a ka da sta govorila potom med seov, deteti skoz telkih sob nesta mogli čüti. Da pa je bio boj, to se je čülo.

Lärmala je bogme. Z vočimetanjom je sprejela moža. A s kakšim! Da se njemi je ljubilo zdaj v varaši iti v kasino, v krčme, gda zna, kelko dela, kelko neprilik ma doma njegova žena.

— Celi den so me jeli čemeru. Z deklov, s töv nestesanov decov. Če bi znala, kak sta prefriganiva, niti za pol vertstva ne bi vzela na sebe njüno vzgajarje. Jaz se naj mantram zdaj z njima!

— Ka pa če bi še ostalo znala! Je mrmrao Goher.

— Kakše ostalo? — se je oglasila žena.

— Ti že obvisne taki brada; je znova odgovorö skrivnostno mož.

S tem je z ednim odvrno od svoje glave preteče treskanje ženinoga jezika; ar radovednost je zdaj že zmagala nad celodnevnom kujanjom (vrenjem).

Goher neje naednok raztalao bridke župe, štero je morala žena požreti. Ne bo dobro, na friškö jo razčemeriti, ar v čemeraj vsefele lahko spotere; mogoče celo njegovo lobanjo.

(Dale)

jem lastivnomi spovedniki vadljij, i najmenje ednok okoli vuzma Oltarsko svestvo k sebi prejmi. V tej zapovedi se nahaja priprava za vuzemski svetek. Sv. cerkev želi i celo zapoveduje vsakomi krščeniki, da v tom pripravnom časi prejme svestva. Ta zapoved je tak važna i tak ostra, da vsaki, šteri prostovolno nebi spuno te zapovedi, se sam zbrise iz sv. cerkve. Vuzemsko sv. spoved i sv. prečiščavanje, duševno pripravo, nam zapoveduje štrta cerkvena zapoved. — Na to vörsko dužnost, vsakoga krščenika, nas šče opominati danešnji sv. evangeli. Kristuš je čudno povnožo krüh, čineč to, kak predpodoba najsvetejšega oltarskoga svestva. Iz tabernakla nas milo i ljubeznivo pozavle: „Pridite k meni vsi, ki ste trüdni i obteženi i jaz vas bom polehkoto“. (Mt. 11. 28.) Ravno dnešnji časi so vsepuni nevole. Ljudje so v svojem telovnom žitki velki sirmaki: Vnogi nimajo krüha, oblačila, vnogi se mantrajo v velikih skrbej, v betegaj ali v kakšoj drugoj nesreči. Ali več šče je duševnih sirmakov. Moderni düh začne prekvašati duševno življenje: Nega Boga. uživaj, veseli se, to je novi evangeli. Kelkih srce grize dvom; kelkih srce preganja čarna düšna vest? Vse nas teži pokvarjena, grešna narava, vse nas preganja i zalezuje peklenska kača, da bi nas zapelala i večno pogübila. Düševne i telovne nevole i nevarnosti nas obdajajo vseširöm. Včasih so hipi, da ne srca, ki bi nas razmilo, ki bi nam lahko pomagalo, zvün srca božega.

Srce Jezušovo edino nas razmi, srce bože edino nam more pomagati, ar je bogato za vse, ki ga zazavajo, je glöbočina vseh jakosti, je stüdenec vseh milosti. Srce Jezušovo je dobrote i ljubavi puno. To srce nas zove tüdi zdaj, k vuzenskoj sv. spovedi i sv. prečiščavanji: „Pridite k meni vsi, ki ste trüdni i obteženi i jaz vas bom polehkoto“. Vse, prav vse nas zove k sebi, nešče odpüstiti lačne i žedne vnožine, da ne onemorejo na poti. V sv. evangeli pravi Kristuš: „Ne njim je potrebno oditi, dajte njim vi jesti“. (Mt. 14. 16.) Da pa bomo mogli k Kristušu i jesti küh angelski, zato moramo čistiti svoje srce. Sv. Paveo najpre piše: „Naj presodi vsaki človek samöga sebe, i tak je od krüha i pije iz keliha, ar što po nevrednom je i pije, sodbo je i pije“. (Kort. I. XI. 27. 28.) Zato sodimo same sebe, da ne bomo sojeni. To se pravi: Telo Gospodno, krüh angelski, moramo ločiti od navadnoga krüha; zato se za prejem sv. obhajila moramo pripraviti; same sebe moramo soditi ali je naša vest, naše srce čisto, brez smrtnoga greha. „Če bi najpre same sebe sodili — pravi sv. Paveo nađele, — götovo nebi bili obsojeni“. (Kort. I. XI. 31.) Če bi najpre mi same sebe ostro, natanko presodili, si izpitali svojo vest i jo očistili pri sv. spovedi z odkritim vadlivanjom svojih grehov, te nas sodba boža nebo doletela. — Zato nam zapoveduje sv. cerkev, da se svojih grehov spovemo i tak prejmemö sv. obhajilo.

Na vstajenje Gospodna Jezüsa Kristüsa se pripravlamo; vstanimo od mrtvih iz groba, grehov k življenji v milosti Jezüsa Kristüsa, vstanimo v življenje, da bomo lahko s sv. Pavlom pravili na vuzemski svetek: „Zatö živim jaz, nego ne več jaz, nego Kristuš živi v meni.“ (Gal. 2. 20.)

Glasi.

Slovenska Krajna.

G. poslanec Kleki so že od 16. novembra betežni. Dne 11. februara so prišli v bolnico v Soboto, gde majo lepi mer pa dobro oskrbo. Zavolo vñogoga dela so njim živci odpovedali, zato pa morejo počivati. Takše ozdravljenje je počasno. Par tjednov ostanejo notri potem do pa šli v zdravilišče na dva ali tri mesece.

Zahvala. Vsem tistim, ki so mi za god poslali pozdrave i so se me na Jožefovo spomnili v molitvaji, se s celim srcem zahvalim i prosim, da me ešče naprej podpisajo z molitvami. Jožef Klekl, nar. poslanec.

Starišom i prijatelom našega dijaštva v M. Soboti, kak tüdi drugim, se srčno zahvalim za pozdrave, štere so mi poslali za Jožefovo. Daj Bog, da bi se vaše i naše žele skoro spunile. Jožef Radoha.

Prošečkaves. Dne 6. t. m. so se preselili s tega sveta deleč naokoli znani i spoštovani Janoš Kerec. Stari so bili 77 let, v zakoni preživeli 49 let. Tak lepoga spreveda je Gorička že davno ne vidila. Züstva je telko prišlo vküp, ka je postrano dvorišče bilo premalo. Poleg domačega g. plivanoša so ešče bili veleč g. Jožef Radoha, ravnatelj v Martinišči. Domači g. školnik so, kak je navada v imeni pokojnoga slovo zeli od vseh. Najbole so se vsem orosile oči, gda so čtli ime sina Jožefa, šteri je daleč na Kitajskom kak salezijanski misijonar. Med sprevedom do cintora je v sebeščanskoj cerkvi milo speval svoj bim-bom tisti zvön, šteroga

je lani sam kupo tisti sin pokojnoga Kereca, kak je doma na gruntu ostao za verta.

Beltinci. Preselo se je iz Beltinec v Rogaško Slatino g. Vekoslav Kralj, pekarski mojster, ustanovitelj gasilne župe beltinske in obrtnoga društva v Beltincih, čitalec naših „Novin.“ Naznanja nam, da bo tüdi naprej ostao naročnik „Novin“ kak tüdi podporni član gasilnoga i obrtnoga društva. V svoji pekariji v Rogaški Slatini bo ravnotak meo vedno v zalogi kekse i cvibak. Želimo njemi na novom mestu vñogo uspeha.

Na Martinišče. Gomboši Peter, Šalamenci 100 Din., šebeščanski farniki dali pri ofri 266 Din., Rusjan Ambr, nadučiteo v Satahovcih 62 Din., Žizek Mihal nabrao v Ižakovcih 130 Din., na gostüvanji pri Maučecovih v Lipovcih 70 Din, Lončar Franc dijak, nabrao doma v Norsincih od gostov 122 Din. Te vrli dijak je stopo pred goste i djao: „Zidaite fundament Martinišča.“ Na gostüvanji pri Rajnar—Žitek, Rakičan, nabrao Rajnar Rudi 103.25, Lukač Jožef iz Bakovec 200 Din. Dobilimo tüdi iz Amerike lepi dar. Imena teh objavimo prihodnjič. Vsem Bog plačaj.

Čitatelom M. Lista naznanimo, ka lista fotografija na drugoj strani v M. Listi meseca febr., kaže dijake i predstojnike v Martinišči. V tiskarni so pozabili dati napis odspodi pod slikov. To je seme, tak krvavo potrebnoga Martinišča. Oh da bi skoro mogli spraviti pod strehö ešče trikrat telko naših vrlih prekmurskih dijakov.

Pevec. Izšla je prva i druga številka „Pevca“ za l. 1925. z naslednjo vsebino: Premr, Dr. Josip Čerin. Prijateljem slovenske pesmi. Aljaž, Pevski spomini. Naši zbori. Vestnik P. Z. iz glasbenih listov. Doma in adrugod. Sporočilo uprave. Glasbena priloga: 1. Schwab, Zvonovi, Schwab, Kukovca. Premr Moj blagoslov. — „Pevec“ si jo pridobio v časi svojega štiritletnoga obstoja odličnih zaslug za popularizacijo slov. pesmi i ga priporočamo vsem prijateljom lepoga petja. Prinaša glasbo petja. Prinaša stalno glasbeno prilogo. Izhaja vsak drugi mesec i se naroča pri upravi v Ljubljani, Miklošičeva c. 7. Košta s glasbenov prilogov vred za Jugoslavijo Din 30,- za Italijo lir 15,-, za Avstrijo Ka 40.000- za Ameriko 1 dolar.

Uradna naznanila.

V smisli pravilnika o obnavljanji i pospešavanji vinogradništva, oziroma o pospešavanji sadjarstva, vršili se bodo v časi od 26. marca do 4. aprila t. l. v drž. trtnih nasadih 1. v Pekrah, pošta Limbuš pri Maribori; (za vinarstvo i sadjarstvo). 2. v Šmarji pri Jelšah; (za vinarstvo) ožir. v drž. drevesnicah. 3. v Konjicah; (za sadjarstvo). 4. v Ptüjji (za sadjarstvo); spomladanski poučni tečajji za kmečke i viničarske sinove i druge interese v svrhu izurjenja v rezi vinske trte i sadnoga drevja, v cepljenji trt i dreves, siljenje cepljenk, napravi trtnic i drevesnic, zasajanje vinogradov i sadnosnikov, pokončevanje trtnih i drevesnih škodljivcov itd. Vsak mladeniški udeleženec dobi prosto stanovanje i dnevno 10. Din kot prispevek za hrano. Razventoga se bo med najpridnejše razdelilo na konci tečaja, več nagrad, obstoječih iz cepilnoga orodja, trtnih i drevesnih škarij itd. Udeležbo je prijavit čimpreje (pristop je omejen), najkasneje pa do 24. marca t. l. ustmeno ali potom dopisnice pri dotienom nasadi ali pa pri vinarskom i sadjarskom nadzorništvi v Maribori. Veliki župan: Dr. Pirkmaier s. r.

Fr. Kolenc:

Prosvetni tečaj.

3. Ljudska izobrazba.

Že zadnjič sem opomno, da so dnesden časi inačiši, kak so bili mogoče pred petdesetimi, ali trestimi leti. V zadnjih desetletjaj je človeštvo v vsakšem pogledi telko napredüvalo, da se več nemre primerjati s starov dobov 18.-ga stoletja. Napredek se je vršio v vsakšem dugovanji. Potrebno pa je, da se z zvünašnjim napredkom sorazmerno razvija tüdi človeški razum, da se izpopolnjuje naše znanje, z ednov rečjov, izobrazüvati, šolati se moramo. To je potrebno, če ščemo razmiti dnešnjo lobo i se vživeti v položaj, v šterom se nahajamo, zednim pa, da si tüdi lahko zarišemo pot, štera nas bo vodila do cila i do zadovolnosti. Brez izobrazbe je to nemogoče, ar ne bomö mogli najti tistih pripomečkov, s šterimi najleži dosegnemo to, ka se nam vidi za življenje primerno i potrebno.

Naša izobrazba mora biti dvojna: izobraziti moramo um, ne smemo pa pozabiti tüdi na srce. Samo znanje najpre ne zadostuje i napačno je misliti, da pri duševnom napredki odločuje samo pamet. S pametjov raziskavlemo, razmišlamo, sodimo i sklepamo. Naš razum je oster sodnik,

ki izpove svojo sodbo brez pogleda na to, da ta včasih druge rani, jih vñiči. Razum najpre ne čüti smilenja. Zato pa je važno i potrebno, da jemlemo v račun tüdi srce i se trüdimo, da ga kem bole poplemenitimo. Kakše bö naše srce, takše bodo tüdi sodbe našega uma. Ka je krivo, da vlada dnesden takša podivjanost, nesmilnost med ljudmi, ki gleda samo na svoj hasek, če tüdi na škodo drugih? Gde naj iščemo vzrok, da se je razpaslo med vsemi narodi i vsemi stanovi tak strašno sovraštvo? — Vsega je kriva ednostranska izobrazba. Razum je razsvetliti, srce pa je neobdelano, ne prihaja v račun. Samo razum še ne napravi človeka, ar človek ma tüdi čüteče srce. Naloga izobrazbe teda je, da napravi iz človeka pravoga človeka: da njemi razsvetli um i poplemeniti srce.

Kak pa so pozvanja ljudi različna, tak različna je tüdi izobrazba. Inačišo izobrazbo nüca človek, ki opravlja telovno delo i inačišo duševni delavec. Različna pa je tüdi izobrazba različnih telovnih delavcov, kmetov, trgovcov i obrtnikov, ar vsakše to pozvanje ma za sebe nekaj posebnoga, nekaj od drugoga različnoga i tak so tüdi sredstva, s šterimi svoj poseo zvršavajo, različna, tomi primerna pa mora biti tüdi izobrazba, da vsakši najde ravno tiste pripomočke, ki so njegovimi stani primerni i da zna z njimi tak ravnati, kak je potrebno. Še bole različna je izobrazba duševnih delavcov, ar je polje umskoga dela še bole obšerno. O töj pa ne bom govoro, ar so moje vrstice namenjene prostomi narodi, ki po velkoj večini opravla telovno delo. Če tüdi pa je izobrazba posameznih stanov različna, ma itak nekaj vküpnega. Namen vsakše izobrazbe najpre je, da si vsakše čüti v svojem stani celoga človeka. Ali, kak sem že prle povdaro, da napravi človeka za pravoga človeka, ki ma bister razum i čüteče srce, štero njemi bo pravilo, ka ne sme delati, da ne bo delao drugim v škodo. Takšo izobrazbo pa si pridobi vsakši stan sam: kmečki stan sam, trgovski sam itd. Ta izobrazba pa bo ljudska, ar bodo izobraženi vsi stanovi i s tem tüdi ves narod.

Posameznikom pa je žmetno — nemogoče — najti pot do prave, primerne izobrazbe. Zato pa je potrebno, da se ljudje, ki majo pred seöv eden i isti cio, šteroga ščejo dosegnoti, združijo i s tem eden drugoga podprejo i izpopolnijo. Potrebno je teda društvo, ki ma v sebi moč, da dosegne to, ka je ednomi ali dvema nedoseglivo. Naloga društva ravno je, da kaže pot do prave izobrazbe. Na kakši način to dela — kakša sredstva nüca, bo govor sledkar, gda bom govörio o sredstavj društva. Telko pa pripomnim, da društvo je zmožno, podati primerno izobrazbo, ar ma v oblasti pripomočke, šterih posamezen človek — vsakši ne — nema. (Dale).

MALI OGLASI.

Zahvala. Podpisani, šteromi je ogen vñičo del pošlopja, se s tem potom najtopleji zahvalim zavarovalnoj družbi „Croatia“ kak za prepošteno cenitev škode tak za hitro izplačilo visoke odškodnine. Obenem se čütim dužnoga, da to družbo vsakomi, komi je njegovo i metje drago, najtopleji priporočam.

Dolnji Slaveči, dne 2. marca 1925.

RECEK ANTON, posestnik.

Pri **HORVAT ALEKSANDRI**, trgovci z moško obleko v M. Soboti poleg Dobraja, se dobi po najnižjoj ceni gotov gvant za moške, deco i moške kape od 25 din naprej. Što küpi eden par štofnatoga gvanta, edno kapo k coj dobi. Dobro blago. Nizke cene.

POZOR.

Opekarniška tvornica, umetni mlin i žaga, veletrgovina z vinom i manufakturnim blagom

Alojz Krausz, v Lotmerki

nüdi v poljubni vnožini — včasih dobavno — najboljše preizkušeni model zarezni črepov kak tüdi cigeo, tesan stavbeni les, deske, špate i late za stavbe i mizarje, po najnižjoj ceni. Tüdi mam izvrstno ljutomersko vino več letnikov po ugodi — njih cenah vedno v zalogi.

Zanimivosti.

Bolgarski pregovori o ženi. Deklica iz naše vesi je kak voda v kristalni posodi, iz tihinske vesi pa kak voda v črepinjastoj posodi. Mladenka, ki izbira med mladimi moški, obvisi na starom. — Dokeč je deklica pri materi, je krotka kak ovca, kak friško pa se, omoži, ma laket dugi jezik. — Preveč nališpana deklica je stara. — Če prideš domo s praznimi rokami, te žena ne pozna. — Stepaj kepenik i bo mehkejši, bij ženo pa bo bole potrpežliva. — Žena ne bije moža, a ga itak premaga. — Žabe se bojijo štrkov, a ženske starosti. — Ženski jezik rani hūje kak törski meč. — Žena je največ vredni falat pohištva v hiši.

Majster male pisave. Howard Baker je v glavo gombošnice z nevtrudljivov potrpežljivostjov vdubeo celi Oča naš v angleškem jeziki. Fotografijo (kep) trbe jezerokrat povekšati, da se pisava lehko čte. Napravo pa je tudi nekaj drugōga; na špico igle je vrezao litere U. S. A. (United States America, Zedinje drž. Amer.).

Konec sveta bo, ka prerokūje nekši belgijski modrijan, nekak okoli leta 2000, teda za kakših 75 let. On pravi, da se vsa zemla strese, morje poplavi vso sūho zemlo i tak na zemli vse premine. Eli bo istinsko tak, zna samo Bog.

Najvekši mož i najmenša ženska. Najvišiji mož na sveti je nekši Finec Kajmus, šteri je visiki 2 m 83 cm. Najmenša ženska je bila nekša Romunka Angelija, štera je mela samo 38 cm višine, to je kak navadno dete, staro eden mesec.

Gda so iznajdene špice? Prve špice je iznajdeo nekši Anglež leta 1824. Minolo je teda ravno 100 let.

Gospodarstvo.

1. Zrnje. V Novom Sadu:

100 kg. pšenice	425 Din.,
" žita	325 "
" ovs	280 "
" kukorice	180 "

2. Živina:

govenska: teoci: svinje

v Zagrebi 1 kg. 24—27 D. 25—29 D. 28—32 D.
v Ljubljani " 20—23 D. 25—27 D. 20—25 D.

3. Krma.

Sena m. 90—125 D., slame m. 70—100 D.

Zagrebečka borza

dne 17. marca 1925

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 60-
Austrijska krona, 100 K	D 0.0884
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1.83
20 kronski zlat	D 226.50
Francoski frank, 1 frank	D 3.185
Madjar. K 100 (nova em.)	D 0.0084
Švic. fran., 1 fr.	D 11.95
Talijanske lire, 1 lira	D 2.52
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Šv. frcs 8.35

Pošta.

Štef. Ošljaj Baks No. 12. Enhat Pa. Steelton. Pa. Kalendar i Novine i Marijin list odposlali. Sv. Pisma pa nega v našem jeziki.

Izjava.

Podpisani izjavim da Žilavec Marije nisem hotel razžaliti, kar mi je pošta prinesla, to sem izročil. Pismoša Vančaves in Rankovci.

MALI OGLASI

PROSI SE TISTA OSEBA, ki je najšla čaren štrikani robec 7. febr. na poti med Bogojinov i Gančani, naj ga prinese k Vučkovin proti primernej nagradi.

NAJBOLŠI CEMENT, VAPNO, cigeo. i črep, kovački premog, deske, late itd. se dobi letos po polovični ceni na vseh železniških (stacijah) postajah v Prekmurju. Stalna zaloga vsigdar pri g. Bratnik, kiževci pri Ljutomeru, ki je glavni zastopnik stabejnoga materijala za Prekmurje.

JODNA VODA

Medjimursko Jodno vrelo Selnica
Sv. MARTIN na MURI, 80

ovime preporučuje lekovitu

„Jodnu vodu“

koja sadržaje O. 16 Joda originalno
napunjena v kantaj od 1.4 l,

cena 7 Dinara.

Šalje se poštanskim i
željezničkim pouzecem.

Prazne kante se zemejo nazaj
u ceni od 3 Din 30 para.

Zaradi selitve se prodaj:

Pianino, železna blagajna, Gobelinske slike, omara za knjige, žensko kolo in trg. oprava za manufakturno trgovino. — Upitati pri E. BALKANYI v DOLNJA LENDAVALA.

Spreme se trg. vajenec

(inaš) v trgovini z mešanim blagom z bogše rodbine. Trg Alois Kreh, Cankova.

Posestvo na prodaj.

Zidana kovačnica poleg je hiža cimrana, vse s črepom pokrito in 8 aralov zemlje za stoušestdeset jezero dinarov. Zglasite se pri ANTONI PRISMOJ, VRATJI VRH p. Apače.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“ pri ERDOŠY BARN, BAŠ, trgovci z papirrom i igračami v Murskoj Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Naprodaj je posestvo.

Zidana hiža s 6 sobami, dvej pivnici i stala vse s črepom pokrito, dva plūga sadovnjaka, eden plūg goric, šest plūgov zemlje i travnika za stoušedeset jezero dinarov. Zglasite se pri ANTONI PRISMOJ, VRATJI VRH p. Apače.

Prodaj se hiša po jako ugodnoj ceni v D. LENDAVI na glavnoj ulici z velikimi gospodarskimi poslopi, z velikim dvoriščem in 2 velikima pivnicama (kletjov) za vino. Vse poslopije stoji z 24 lokalov. Upitati se more pri Slovenski banki podr. v D. Lendava.

J. MOČNIK

v M. Soboti

priporoča vsem interesentom svoje bogato skladišče nagrobnih spomenikov od 600 Din naprej. Prevzeme vsa v to stroko spadajoča dela.

Slovenska Banka d. d.

podružnica DOLNJA LENDAVALA

plača najbolje dolarje
in zlate peneze.

Ovlaščena banka za trgovanje z devizami in valutami. Izstavlja izvoznikom uverenja in prevzema bančne garancije.

Samostalno prekmursko katoličansko podporno društvo sv. Križ Chicago Ill:

je najboše društvo za prekmurske Slovence v Chicagi. Kotrige društva postanejo lahko kat. Slovenci, moški od 16. do 50. leta, ženske od 16. do 45. leta starosti. Kotrige plačajo ednok pristopnino 1 Dol. i mesečno 1 Dol. i zato dobi vsakša betežna kotriga prvij 6 mesecov 1 Dol. podpore za vsaki den, nadalnje 3 mesece pa 50 centov na den. Če je kotriga eše duže betežna, zvoli se njoj podpora na mesečnoj seji. Za smrtnino plača društvo zdaj 350 Dol., kda bo pa več kak 200 kotrig, pa 500 Dolarov. Gotovščine ma društva 5000 Dol. kotrig 170. Želimo, ka bi bilo skoro 200 kotrig. Društvo skrbi za lepi sprevod i cerkveni pokop i bo pomagalo pri deli za prekmursko slovensko faro v Chicagi i priporoča vsem kotrigam, da si naročijo prekmursko glasilo „Novine“ v šterij objavlja društvo svoje oglase. Novine se naročijo pri Klekl Jožefi, vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje, Jugoslavija i se dobijo tudi pri društvu. Društvene seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci ob 3. vōri na numeri 1804. So Racine Avenue, Chicago Ill. Opominamo vse prekmurske Slovence, ki so eše nej ali so že v kakšem društvu, naj pristopajo k tomi lepomi društvu, štero pomaga kotrigam v potrebaj.

Odbor za leto 1924:

Predsednik Martin Kelenc, podpredsednik Štefan Ros, tajnik M'hael Gjōrek, podtajnik Jožef Čurič, blagajnik Štefan Jakšič, paziteo betežnih Štefan Kavaš, nadzorni predsednik Matjaš Zver, račune-voditeli Štefan Ritlop i Paveo Tkalec, paziteo društva Anton Markoja, vratar Jožef Trajbar.

Hranilnica i posojilnica v Črensovcih

r. z. z n. z. uradūje vsako nedelo ino svetek.

Obrestūje hranilne vloge (navadne) po 8%; vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi pod 5000 Din po 9%, vezane vloge od 5000 Din navise pa po 9½%.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomi ljudstvi. Zavūpajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lejko posodimo na fal interes.